

[Hans Hansen (Rørby).]

omkring ved 1/2 Snes Øre pr. kg. Da Forbrugeren af Sukker netop i vort Land er saa stort, ca. 50 kg pr. Individ, udgør den samlede Sukkerbeskatning ca. 10 Kr. om Aaret pr. Individ. Saadan er Stillingen i Dag. I 1933 foreslog Retsforbundet at ophæve Tolden paa Sukker, saaledes at man begyndte med at ophæve den indenlandske Afgift. Det var det, som ærede Medlemmer — jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen nu i Erindringen opfrisker det — kaldte Protektionisme og forhøjet Beskyttelse. Jeg gør dog opmærksom paa, at hvis man dengang havde fulgt Retsforbundets Ændringsforslag, saa vilde man nu omtrent have afviklet Tolden, for det, vi foreslog, var en Nedsættelse af hele Tolden. Vi begyndte med den indenlandske Afgift og foreslog, at den samlede Told skulde falde bort i de 4 følgende Aar. Det kunde have været gjort, uden at man løb Risiko for at kapitalisere den Beskyttelse, som Landbrugerne ganske vist havde faaet forhøjet, og som havde animeret til at faa Roearalerne op i de Højder, de har nu paa Grund af den nuværende Ordning.

Forholdet er i Øjeblikket det, som det blev oplyst i Fjor af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i hans Fremstilling, at der er beskæftiget 15 000—16 000 Arbejdere dels i Sukkerroemarkerne og dels paa Fabrikkerne — og i Henhold til de Afgifter, der nu er paalagt, kan man regne med, at Forbrugerne af Sukker betaler henimod 30 Mill. Kr. i Overpris for deres Sukker. Altsaa: Forbrugerne af Sukker her i Landet betaler henimod 30 Mill. Kr. i Overpris, og da der er beskæftiget 15 000—16 000 Arbejdere ved Sukkerindustrien, betyder dette altsaa, at Forbrugerne betaler ca. 2 000 Kr. om Aaret til hver Arbejder, hvilket er betydeligt mere, end en Mand kan tjene ved Sukkerroevavl. Jeg minder her om, at Peschke-Køedt i sin Tid gjorde et lignende Regnskab for Tekstilindustriens Vedkommende, nemlig at Beskyttelsen til Tekstilindustrien var større end den samlede Løn til Tekstilarbejderne. Det blev dengang anført over for de Konservatives Toldønsker, men nu er Stillingen vendt om. Nu er det Socialdemokraterne, der tilvejebringer en Tilstand af den Art, som Peschke-Køedt med Rette opponerede imod. Det er denne Ordning, de fire foregaaende Ordførere har sagt god for. Jeg beklager, at vi ikke kan deltage i Idyllen, men maa tage samme Stilling som i Fjor til den Plyndring af Forbrugerne, kan jeg godt sige, som de forskellige Ordninger efterhaanden er

blevet, og maa stemme imod et Lovforslag som dette. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at han næste Gang, inden han forelægger et saadant Forslag, ogsaa tager en Forhandling med Forbrugerne for at høre deres Mening om det, her foregaar.

Aksel Larsen: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, mente, at de Forhold, der her kommer i Betragtning, ikke havde forandret sig siden i Fjor, og at der derfor ikke var Grund til at sige saa meget. Det er muligt, at Forholdene ikke har forandret sig, men derved bliver den Lov ikke mere berettiget, som var fuldkommen uberettiget i Fjor. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade kan blive berettiget at stjæle større eller mindre Beløb fra Forbrugerne ved Hjælp af indirekte Beskatning. Man motiverer denne naturligvis ikke mere mærkelige Lov med, at den er nødvendig af Hensyn til Arbejderne og Sukkerroedyrkerne paa Lolland-Falster, men jeg tror nok, at Sukkerroedyrkerne og Arbejderne paa Lolland-Falster helst var fri for Statstilskud til Dyrkning af Landets fedeste Jord. Det skulde ikke være nødvendigt at give Tilskud, og det er kun nødvendigt paa Grund af hele den Told-, Skatte- og Krisepolitik, Regeringen fører, og som kun kender et Middel for at sikre, at Industrien faar sine tilstrækkelige Udbytter, nemlig Forhøjelse af Priserne paa de Varer, Befolkningen skal købe. Det er en given Ting, at vi som Kommuniste under ingen Omstændigheder kan godkende en Lovgivning af denne Art. Vort Standpunkt er ikke forandret siden i Fjor, og det er i Forhold til den Slags Ting overhovedet ikke forandret, medens det for Socialdemokratiets Vedkommende er saadan, at man endnu har staaende paa sit Partiprogram, at indirekte Skatter er af det onde, men at man som Regering og Kommunalpolitikere kun kender een finansiel Linie: at stjæle det mest mulige fra Forbrugernes Lommer ved at paalægge dem de størst mulige indirekte Skatter for at sikre, at den kapitalistiske Industri skal blomstre. Jeg skal med disse Ord kun bringe i Erindring det, vi sagde ved Behandlingen af Sukkerloven i Fjor, at vi selvfølgelig agter med alle til Raadighed staaende Midler at modsætte os den.

Søren P. Larsen: Naar jeg ser paa den Behandling, Sukkerlovforslaget i Fjor var Genstand for, finder jeg, at der i den Betænkning, der var afgivet af Folketingsudvalget i 1932—33 vedrørende Forslag til